Yargıtay 3. HD E.2026/5104 K.2026/4081 (24.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

3. Hukuk Dairesi 2026/5104 E. , 2026/4081 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 57. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1566 E., 2025/699 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 13. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2016/332 E., 2021/626 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davalı vekili tarafından duruşma talepli temyiz edilmekle; miktar itibariyle duruşma talebinin reddi ile kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü;

I. DAVA

Davacı vasisi; davacının İstanbul 1. Sulh Hukuk Mahkemesinin 29.12.2015 tarihli kararı ile vesayet altına alınarak kendisinin vasi olarak tayin edildiğini, vesayet makamının ek kararı ile davacı kısıtlının vesayet altına alınmadan önce imzalamış olduğu..... Noterliğinin 23.07.2014 tarihli düzenlenme şeklinde ölünceye kadar bakma sözleşmesinin iptali hususunda dava açabilmek için yetki verildiğini, kısıtlının vesayet altına alınmadan önce ölünceye kadar bakma sözleşmesini yapabilmek üzere, Adli Tıp Uzmanı tarafından.... Noterliğine hitaben 23.07.2014 tarihli akli melekelerinin yerinde olduğuna dair rapor tanzim edildiğini, tanzim edilen rapor ile davalının davacı kısıtlıya ölünceye kadar bakması ve tüm ihtiyaçlarını gidermesi karşılığında kısıtlının İstanbul ili, ... ilçesi, sınırları içerisinde bulunan ... parsel sayılı gayrimenkul ve İstanbul ili, ... ilçesi, ... mevkii, ... Cd..... gayrimenkul üzerindeki tüm hak ve ve hisselerinin mülkiyetinin ölümünden sonra davalıya ait olacağına dair 23.07.2014 tarihli ölünceye kadar bakım sözleşmesi imzaladıklarını, kısıtlının ehliyetine dair raporların çelişkili olduğunu, davalı hakkında hizmet nedeni ile güveni kötüye kullanmak suçundan dava ikame edildiğini, yine kısıtlının mirasçıları tarafından davalı aleyhine ikame edilen alacak davasının devam ettiğini, davacı kısıtlı ve ailesi ile davalı arasında uyuşmazlık olduğunu, birçok ceza ve hukuk davasının ikame edildiğini, davalı tarafın yükümlülüklerini yerine getirmediğini ileri sürerek; .... Noterliğinin 23.07.2014 tarih ve ... yevmiye numaralı düzenlenme şeklinde ölünceye kadar bakma sözleşmesinin iptalini talep etmiştir.

Davacı kısıtlının 20.02.2021 tarihinde vefatı nedeniyle davaya mirasçıları dahil edilerek yargılamaya devam edilmiştir.

II. CEVAP

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacı ile davalının ..... Noterliğinde 23.07.2014 tarihinde ölünceye kadar bakma akdi yaptıkları, tarafların ve tanık beyanlarının anlatımları ve dosya arasına alınan ceza dosyalarına göre davalı ile davacının mirasçıları arasında husumet bulunduğu, aralarında birçok ceza davasının olduğu, ölünceye kadar bakma yükümlülüğü altına giren davalının müteveffa davacıya özenle, itinalı bir şekilde bakmadığı, gösterilmesi gereken şefkati göstermediği ayrıca

davalının müteveffa davacının bakımı sırasında müteveffaya ait kira paralarını topladığı, ancak bu paraları müteveffa davacıya verdiğinin ispat edilemediği, davalı hakkındaki güveni kötüye kullanma suçundan devam eden ceza yargılamasının neticesinin beklenmesine gerek olmadığı, davalı ile müteveffa arasında güven ilişkisinin kalmadığının anlaşıldığı, bu haliyle davalının bakıp gözetme borcunu yerine getiremediği ve davacının bakıp gözetme borcunun ifasını kendi fiilleri ile imkansız hale getirdiği yönünde de bir delilin davalı tarafça ileri sürülmediği gerekçesiyle; davanın kabulü ile .... Noterliğinin 23.07.2014 tarihli, ... yevmiye numaralı düzenleme şeklindeki ölünceye kadar bakma sözleşmesinin iptaline karar verilmiş; karara karşı, davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş; karara karşı, davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; müvekkilinin müteveffa davacıya 17 yıldır özveri ile baktığını, taraflar arasındaki davaların müteveffa tarafından ikame edilmediğini, ATK raporu ile sözleşmeyi imzalarken fiil ehliyetinin bulunduğunun tespit edildiğini belirterek, kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, ölünceye kadar bakma sözleşmesinin iptali istemine ilişkindir.

1.Ölünceye kadar bakma sözleşmesi, Türk Borçlar Kanunu'nun 611. (BK'nın 511.) maddesinde düzenlenmiş ve bakım borçlusunun bakım alacaklısını ölünceye kadar bakıp gözetmeyi, bakım alacaklısının da bir mal varlığını veya bazı mal varlığı değerlerini ona devretme borcunu üstlendiği sözleşme şeklinde tanımlanmıştır. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere ölünceye kadar bakma sözleşmesi, taraflarına karşılıklı hak ve borçlar yükleyen bir sözleşmedir. Diğer bir anlatımla ivazlı sözleşme türlerindendir. Bu sözleşme ile bakım alacaklısı, sözleşme konusu malın mülkiyetini bakım borçlusuna geçirme; bakım borçlusu da almış olduğu malların değerine ve bakım alacaklısının daha önce sahip olduğu sosyal durumuna göre hakkaniyetin gerektirdiği edimleri, bakım alacaklısına ifa etmekle yükümlüdür. Bakım borçlusu, bakım alacaklısına özellikle uygun gıda ve konut sağlamak, hastalığında gerekli özenle bakmak ve onu tedavi ettirmek zorundadır.

Diğer yandan ölünceye kadar bakıp gözetme koşulu ile yapılan temliki işlemin geçerliliği için sözleşmenin düzenlendiği tarihte bakım alacaklısının özel bakım gereksinimi içerisinde bulunması zorunlu değildir. Bu gereksinmenin sözleşmeden sonra doğması ya da alacaklının ölümüne kadar çok kısa bir süre sürmüş bulunması da sözleşmenin geçerliliğine etkili olamaz.

2. Dava dosyasının incelenmesinden; .... Noterliğinin 23.07.2014 tarihli, ... yevmiye numaralı düzenleme şeklindeki ölünceye kadar bakma sözleşmesi ekinde sunulan Adli Tıp Uzmanının 23.07.2014 tarihli raporunda, davacı müteveffanın akıl ve ruh sağlığının yerinde akli melekelerinin ve muhakeme yeteneğinin mükemmel derecede iyi olduğunun, hukuki işlem yapacak derecede sağlıklı olduğunun belirtildiği, sözleşmenin tanıklar huzurunda düzenlendiği görülmüştür. Sözleşmeyle bakım alacaklısı müteveffa, "eşinin vefatından sonra kendisiyle en yakın şekilde ilgilenen, her ihtiyacını yerine getiren ve ona bakan 17 yıldır birlikte yaşadığı yeğeni...'ın kendisine ölünceye kadar bakması, sağlık, bakım, beslenme, barınma, giyim ve benzeri bütün giderlerini ve her türlü ihtiyaçlarını temin etmesi şartı" ile

bakım borçlusuna mezkur taşınmazlardaki hisselerini devretmeyi taahhüt etmiştir.

3. Davacı müteveffanın mirasçıları ile davalısı mevcut dosya davalısı... olan, vekalet sözleşmesi ile haksız fiilden kaynaklanan tazminat davasında; "davacılara vekaleten ve onlara ait taşınmazdan kira paralarını toplayan ve onların annelerine uzun süre bakan davalının, vekil olarak üzerine düşen hesap verme yükümlülüğünü yerine getirmediği, diğer yandan davalının yaklaşık 17 yıl boyunca davacıların anneleri ...'ye baktığı, onun tüm giderlerini karşıladığı, ölünceye kadar bakma sözleşmesinin iptali sebebiyle maddi bir karşılık alamayacağı gibi davacıların uzun süre kira paralarının hesabını davalıdan sormadıkları için zararın artmasında az da olsa kusurlu oldukları, davalı yararına hakkaniyet indirimi yapılmasının makul ve yerinde olduğu" gerekçesiyle verilen kısmen kabul kararı, istinaf edilmeksizin, kesinleşmiş olup, kesinleşmiş mahkeme kararı ile davalının müteveffaya yaklaşık 17 yıl boyunca baktığı ve tüm giderlerini karşıladığı hususu sabit hale gelmiştir.

4. Müteveffa adına mirasçıları (dahili davacılar) tarafından davalı aleyhinde yapılan şikayet üzerine "hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma" suçundan açılan ceza davasında; "sanığın teyzesi olan ...'ye 17 yıldır baktığı, iddiaya konu menfaatin büyük kısmının sanık tarafından tutulan defter kayıtlarına göre hesaplandığı, bir kimsenin kendisi aleyhine delil oluşturabilecek kayıtları tutmasının hayatın olağan akışına uygun olmadığı, kiracı beyanlarından taşınmazların kira paralarının sanık ve katılan ... tarafından birlikte toplandığının anlaşıldığı, 17 yıl gibi uzun bir süre boyunca katılanların herhangi bir şikayette bulunmadıkları" gerekçesiyle, sanığın (davalının) beraatine karar verildiği ve bu kararın henüz kesinleşmediği anlaşılmıştır.

5. Müteveffa davacının vesayet altına alınmasına ilişkin İstanbul 1. Sulh Hukuk Mahkemesi 2014/471 E. ve 2015/1295 K. Sayılı kararı ile;.... Eğitim Araştırma Hastanesinin 12.11.2014 tarihli raporunda murisin vesayeti gerektirir akıl zayıflığının bulunmadığı belirtilmiş; itiraz üzerine alınan Adli Tıp Kurumu 4. Adli Tıp İhtisas Kurulunun 09.10.2015 tarihli raporunda ise müteveffada vesayeti gerektiren bir sağlık sorunu saptanarak vasi tayini gerektiği bildirilmiştir. Vesayet makamınca; TMK'nın 414. maddesi uyarınca haklı sebepler engel olmadıkça, vasilik koşullarına sahip olmaları kaydıyla eş veya yakın hısımlardan birinin vasi tayin edilebileceği, ancak yapılan yargılamada dinlenen tanık anlatımları ve toplanan delillere göre kısıtlı adayı ... ile çocukları arasında açık bir çekişmenin mevcut olduğu gerekçesiyle, yakın hısımları yerine resen (tarafsız) vasi atanmasına karar verilmiştir. Söz konusu vesayet dosyasında müteveffa ...'nin 21.05.2015 tarihli duruşmada bizzat alınan beyanında;"kendisinin eşi ile birlikte uzun yıllar yurt dışında çalıştığını, İstanbul'da evlerinin bulunduğunu, 4-5 yıldan beri çocukları ile arasında mal kavgası olduğunu, oğlu ve gelinlerinin kendisine bakmadıklarını ve evden kovduklarını, 10 seneden beri bacısının kızı...'ın yanında kaldığını ve kendisine baktığını, kira paralarını ise oğlu ... ve kızlarının aldığını, yurt dışından emekli maaşını da çocuklarının aldığını, kendisine komşularının ve tanıdıklarından borç vererek yardımcı olduklarını, kendisinin iki kızının bir oğlunun olduğunu, çocuklarının hepsinin Almanya'da olduğunu, çocuklarına hem çalışıp hem de annelik yaptığını, kocasının ölümünden sonra da kendisine sahip çıkmadıklarını, Mahkemeye gelirken bile komşusundan borç alarak geldiğini daha doğrusu kendisinin borç istemediğini komşusunun araba parasını verdiğini, çocuklarının hiçbirini istemediğini, çocuklarının kendisine bakmadıklarını para harcadıklarını ve gezdiklerini, 3 katlı bina ile 2 dükkan'ın kirada olduğunu, ne kadar kira alındığını bilemediğini kira paralarını ...'in aldığını, kendisinin kazandığı mallar nedeniyle şu anda bakmadıkları için aç olduğunu, yaklaşık iki senedir kendisine komşularının ve akrabalarının baktıklarını, evde oğlu ...'in oturduğunu, kiraları da aldığını" ifade ettiği ve bu beyanını imzası ile onayladığı görülmüştür.

6. Dosyaya sunulan 17.08.2020 tarihli Adli Tıp Kurumu Raporu ile müteveffa hakkında sözleşme tarihinden önce ve sonra (sağlık tanısı) muayene kayıtları bulunsa da, sözleşme günlü resmi tanzim raporu ve sözleşmeden 3,5 ay sonraki hastane kurulu raporu birlikte değerlendirildiğinde, daha sonra saptanan (sağlık tanısı) tablosunun akit tarihine teşmil edilemeyeceği; akit tarihinde müteveffanın fiil ehliyetini ortadan kaldıracak veya azaltacak mahiyette bir akıl hastalığı ya da (sağlık tanısı) halinin bulunmadığı, müteveffanın işlem tarihinde telkinlere mukavim olduğu ve kendi hür iradesiyle eylem ve işlemlere girişebileceği, netice itibariyle sözleşme tarihi olan 23.07.2014 tarihinde fiil ehliyetini haiz olduğu tespit edilmiştir.

7. Yapılan tüm bu açıklamalar, kesinleşen tazminat davası ilamı, ceza dosyası tespitleri, müteveffanın vesayet dosyasındaki ikrarı ve Adli Tıp Kurumu raporu ışığında; bakım borçlusu davalının, bakım alacaklısı müteveffaya sözleşme öncesinde ve sonrasında yaklaşık 17 yıl boyunca özveriyle baktığı, onun tüm bakım, barınma ve sağlık giderlerini karşıladığı hususunun sabit olduğu, bu süre zarfında gerek müteveffa ve gerekse mirasçıları dahili davacılar tarafından davalının bakım borcunu yerine getirmediğine dair ihtarda bulunulmadığı, Adli Tıp Raporu ile sözleşme tarihi itibariyle müteveffanın fiil ehliyetinin yerinde olduğunun tespit edildiği anlaşılmıştır. Hal böyle olunca, karşılıklı edim yükümlülüğü yerine getirilmiş bulunan ölünceye kadar bakma vaadi sözleşmesinin iptali gerekçesinin fiili ehliyete sahip olduğu ATK raporu ile sabit olan bakım alacaklısı müteveffanın iradesine ve somut gerçekliğe aykırı düştüğü değerlendirilerek davanın reddine karar verilmesi gerekirken yanılgılı değerlendirme ve hatalı gerekçe ile yazılı şekilde kabul kararı verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanun'un 373/1 maddesi uyarınca ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının aynı Kanunun 371. maddesi uyarınca temyiz eden davalı yararına BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

24.06.2026 tarihinde oy çokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Dava, “Zapta Karşı Tekeffül” ve “ayıp” hükümleri doğrultusunda, davacının elinden çıkan aracın “misliyle değişim” talep edip edemeyeceği ve “rayiç bedelinin” talep edilip edilemeyeceği hususuna ilişkindir.

1.Somut olayda davacı dava dilekçesinde, davalılardan satın aldığı otomobilin “change” çıkması nedeniyle uğradığı zarar kapsamında 45.500 TL araç bedelini talep etmiş, daha sonra 14.08.2022 tarihli TAM ISLAH dilekçesiyle “çalıntı aracın kendisine satılması nedeniyle satışın ayıplı olduğunu” iddia ederek talebini aracın “misliyle değişimi” olarak değiştirmiştir.

2.Mahkemece, aracı vekaleten satan davalı ... yönünden davanın husumetten reddine,davacının otomobili kullanmaktan mahrum kalması ve ikame araç zararının 29.845 TL ile aracın ödenen bedel ile rayiç bedel farkı 70.297 TLtoplamı 105.056 TL talep edebileceği, ancak davacının 80.000 TL değer üzerinden harç yatırması nedeniyle bu miktar

üzerinden davanın kabulüne karar verilmiştir. Mahkeme kararının gerekçesinde 6098 Sayılı TBK 2 14... maddeleri gerekçesiyle davanın kabulüne karar verildiği belirtilmiş, TAM ISLAH dilekçesiyle gündeme getirilen “ayıp hükümleri” doğrultusunda hiçbir değerlendirme yapılmamıştır. Karar her iki tarafça da istinaf edilmiştir.

3.Bölge Adliye Mahkemesince, davacının istinaf isteminin esastan reddine, davalının istinaf isteminin ise kabulüne karar verilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesiilk derece mahkemesi kararını kaldırmış ve aracın satış bedeli olan 45.500 TL’nin ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesinin kararı hatalıdır şöyle ki;

4.Davacı vekili 14.08.2022 tarihli TAM ISLAH dilekçesiyle “çalıntı aracın kendisine satılması nedeniyle satışın ayıplı olduğunu” iddia ederek talebini aracın “misliyle değişimi” talebinde bulunmuş, İlkderece Mahkemesi, 6098 SAYILI TBK'nın “ayıp hükümlerine ilişkin” 219 vd. hükümlerine göre bir değerlendirme yapmaksızın, sanki ıslah dilekçesi sunulmamış gibi, 6098 SAYILI TBK’nın 2 14... . Maddelerine göre hüküm kurmuştur. Bu karar, davalı yanca “davacı tarafın ıslah dilekçesiyle ayıp hükümleri doğrultusunda değerlendirme yapılması ve karar verilmesi gerektiği, talepten başkasına hüküm olunamayacağı” sebebiyle istinaf edilmiştir. Ancak Bölge Adliye Mahkemesi davalının istinaf isteminin kabulüne karar verdiği ve hükmü kaldırarak kendisi hüküm kurduğu halde, hükmünü ayıba karşı tekeffül hükümlerine göre mi, yoksa zapta karşı tekeffül hükümlerine göre mi kabul ettiğine dair HİÇBİR GEREKÇEYE YER VERMEMİŞTİR. O nedenle Bölge Adliye Mahkemesi kararının öncelikle “gerekçesizlik” sebebiyle bozulmasına karar verilmesi gerekir.

5.Sayın Daire çoğunluğu tarafından, Bölge Adliye Mahkemesince sanki zapta karşı tekeffül hükümlerine göre karar verilmişçesine bozma kararı verilmiştir. Oysa, bir an için kararın gerekçesiz olduğu göz ardı edilecek olsa bile, davalının istinaf istemi “ayıp hükümlerine” göre karar verilmesi, talepten başkasına karar verilmemesi olduğuna ve davalının istinaf isteminin kabulüne karar verilmiş olduğu dikkate alınarak “hükmün ayıp hükümleri doğrultusunda verilmiş olduğu” kabulüne göre değerlendirme yapılması isabetli olurdu.

6.Öte yandan şayet Bölge Adliye Mahkemesi ayıp hükümlerine göre karar vermiş ise, bu defa davacının TAM ISLAH dilekçesiyle talebinin “aracın misliye değişimi” olduğu dikkate alınarak, bu talep yerine, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin “aracın bedeline” hüküm olunması 6100 SAYILI HMK nın 26. Maddesindeki “taleple bağlılık / talepten başkasına karar verilemeyeceği” kuralı karşısında isabetli olmamıştır.

7.Yok eğer Bölge Adliye mahkemesi zapta karşı tekeffül hükümlerine göre karar vermiş ise, bu defa davacı TAM ISLAH dilekçesiyle talebini ayıba karşı tekeffül hükümlerine göre yapmış olduğu halde davanın konusu dışına çıkılarak “tam zapt” hükümlerine göre vermesi, 6100 SAYILI HMK nın 26. Maddesindeki “taleple bağlılık / talepten başkasına karar verilemeyeceği” kuralına açık aykırılık nedeniyle bozulması gerekmektedir.

8.Bununla birlikte, sayınDaire çoğunluğu tarafından, Bölge Adliye Mahkemesi’nin “zapta karşı tekeffül” hükümleri doğrultusunda karar verdiği kabul olunarak; alıcının TBK 217/4 maddesiuyarınca, satış bedeli yerine aracın zapt tarihindeki güncel ve gerçek (rayiç) bedelini talep edebileceği kabul olunarak aracın rayiç bedelinin iadesine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar verilmiştir. Bu görüşü isabetli bulmuyorum. Şöyle ki;

9.TBK’nın 217. Maddesinde düzenlenen “zapta karşı tekeffül” halinde, sözleşme ileriye etkili olarak “kendiliğinden” (ipsoiure) fesh olmuş sayılacaktır. Sözleşmenin feshedilmesi için tarafların, TBK 123.maddesinde olduğu gibi her hangi bir bildirimde bulunması gerekmez. Ortada geçerli bir sözleşme kalmadığı için talep edilecek zarar “menfi zarar” niteliğindedir (doktrindeki bir esere atıf).

10.TBK 217 m. uyarınca talep edilebilecek zarar kalemleri sınırlı sayılı (numerusclausus) olarak açıklanmıştır. Buna göre alıcı;

“1. Satılandan elde ettiği veya elde etmeyi ihmal eylediği ürünlerin değeri indirilerek, ödemiş olduğu satış bedelinin faizi ile birlikte geri verilmesini.

2. Satılanı elinden alan üçüncü kişiden isteyemeyeceği giderleri.

3. Davayı satıcıya bildirmekle kaçınılabilecek olanlar dışında kalan bütün yargılama giderleri ile yargılama dışındaki giderleri.

4. Satılanın tamamen elinden alınması yüzünden doğrudan doğruya uğradığı diğer zararları.

Satıcı, kendisine hiçbir kusur yüklenemeyeceğini ispat etmedikçe, alıcının satılanın elinden alınması yüzünden uğramış olduğu diğer zararları da gidermekle yükümlüdür.”

Şeklindeki düzenleme ile sadece Kanun tarafından belirlenen talepleri satıcıya karşı ileri sürebilecektir.

Düzenleme uyarınca satıcı, “elde ettiği veya elde etmeyi ihmal ettiği semereleri (ürünleri) tenkis ederek, sadece satış bedelini” talep edebilecektir Alıcının, ayıplı ürün satışlarına ilişkin TBK’nın 227. Maddesinde olduğu gibi SEÇİMLİK HAKLARI YOKTUR. Diğer bir anlatımla, alıcı, araç bedeli yerine, aracın zapt tarihindeki “rayiç bedeli” talep etmesine imkan tanınmamıştır. Kanun’un açıkça düzenlediği bir hususta içtihat yoluyla farklı bir hükme gidilmesi isabetli değildir.

11.Öğretide de açıkça ifade olunduğu gibi, TBK 217/2 maddesin’deki “alıcının doğrudan doğruya uğradığı diğer zarar” kavramı, alıcının tam zapt nedeniyle “ilk ve en yakın zararı” olarak kabul edilmelidir (doktrindeki bir esere atıf). Bu kavram, “yoksun kalınan kâr” çerçevesinde değerlendirilmelidir.

12.İsviçre Federal Mahkemesi’nin de dahil olduğu hâkim görüşe göre, TBK 217/2’deki “diğer zarar”, esasen müspet zarar kapsamında talep edilebilecek olan, menfi zararlarda ise sadece zapt nedeniyle getirilmiş olan “yoksun kalınan “kâr” olarak kabul edilmelidir (yabancı yüksek mahkeme kararlarına atıf).

13. Yoksun kalınan kâr, sözleşmenin kusurlu iptaline dayanan bir yaptırım türüdür. Nitekim, TBK 217/2’de açıkça “Satıcı, kendisine hiçbir kusur yüklenemeyeceğini ispat etmedikçe” hükmü uyarınca, alıcının “diğer zarar” kapsamında “yoksun kalınan kârını” talep edebilmesi için satıcının kusuru şart koşulmuş, ispat yükü de satıcıya yüklenmiştir. Bu bağlamda, -davalının kusurlu olduğunun kabulü halinde- davacı, araç kirası için uzun süreli bir sözleşme yapmış olsaydı ve zapt nedeniyle bu gelirden mahrum kalınsaydı, bu zarar “yoksun kalınan kâr” kapsamında davalı taraftan talep edebilecekti. Ancak davacının böyle bir talebi olmadığı için, ne davalının zapt nedeniyle kusurunun olup olmadığı, ne de TBK 217/II maddesindeki “diğer zararlar” bağlamında bir tazminata hüküm olunması söz konusu olmayacaktır. Aracın rayiç bedeli ise hiçbir surette “yoksun kalınan kâr” olarak görülemez.

14.Somut olayda, davacı lehine satış bedeline hüküm olunduğundan, şayet Bölge Adliye Mahkemesi kararı, “gerekçesizlik” ve/veya “taleple bağlılık kuralına aykırılık” gerekçeleriyle bozulmayacaksa, “onama” kararı verilmesi yerine Daire çoğunluğu tarafından “rayiç bedele hüküm olunması” gerektiği gerekçesiyle bozma kararı verilmesini de isabetli bulmuyorum.